

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ

Τι τρέχει στο Χρυσό Κοράλλι;

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΛΕΛΑ ΣΤΡΟΥΤΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Τι τρέχει στο Χρυσό Κοράλλι;**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ελένη Γεωργοστάθη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λέλα Στρούτσου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Ελένη Γεωργοστάθη, 2020
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3226-7
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3227-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ

Τι τρέχει στο Χρυσό Κοράλλι;

Εικονογράφηση: Λέλα Στρούτση

Η ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ γεννήθηκε στη Σπάρτη το 1973. Σπούδασε ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη νεοελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Birmingham. Είναι μητέρα δύο παιδιών. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως επιμελήτρια εκδόσεων.

Από το 2012 διατηρεί ιστολόγιο για το παιδικό βιβλίο (miaforakienankairoimikrieleni.blogspot.gr), ενώ κριτικές της έχουν δημοσιευτεί και στο ηλεκτρονικό περιοδικό *Διάστιχο*.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της ΤΟ ΧΑΡΤΙΝΟ ΚΑΡΑΒΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ, ΤΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΝΗΣΙ, ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ!, ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΓΡΑΨΟΥΜΕ ΤΕΣΤ; και ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΘΕΜΟ;.

*Στην οικογένειά μου.
Και στη Νικολέτα,
που μου έβαλε την ιδέα.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο άνθρωπος-ακρίδα	9
Ένας τρελός τρελός γάμος	15
Η χαμένη πένα	23
<i>Blue Aphrodite</i>	29
Απόδραση από το τρελοκομείο	35
Παλιοί συμμαθητές	42
Μια μπερδεμένη ιστορία	49
Σ' ένα διάλειμμα του συνεδρίου	57
Μα πόσοι είναι τέλος πάντων;	64
Μια πολύ σπάνια συλλογή.	71
Τρεις καλοί φίλοι	76
Κλεισμένοι στο υπόγειο.	81
Απόδραση από το υπόγειο	86
Τέλος καλό, όλα καλά... ως την επόμενη φορά!	97

ο άνθρωπος-ακρίδα

Όλα ξεκίνησαν το απόγευμα εκείνης της Πέμπτης που πρωτοπήγαμε με τον θείο Θέμο και την αρραβωνιαστικιά του, την Ίνγκρινι, στο Χρυσό Κοράλλι. Εκείνοι θα συναντούσαν τον σεφ του ξενοδοχείου για να κανονίσουν τις τελευταίες λεπτομέρειες του τραπεζιού του γάμου τους, που θα γινόταν στο Χρυσό Κοράλλι την Κυριακή. Κι εμείς –η Μάγδα, ο Μάνος κι εγώ– είχαμε πάει μαζί τους, γιατί μια βόλτα στο ολοκαίνουργιο, μεγάλο και πολυτελές ξενοδοχείο της πόλης μας μας φάνηκε καλύτερη ιδέα από το να καθόμαστε όπως κάθε μέρα στην αυλή του σπιτιού και να τσακωνόμαστε μεταξύ μας.

Ή τουλάχιστον έτσι νομίζαμε πριν φτάσουμε εκεί και συναντήσουμε εκείνο τον απαίσιο σεφ, τον κύριο Μισέλ, που πρώτα μας έριξε ένα βλέμμα σαν να ήμασταν τίποτα μπαγιάτικα πράσα και μετά άρχισε να μας αραδιάζει με ανασηκωμένο φρύδι ένα σωρό

ακαταλαβίστικα φαγητά που και μόνο που άκουγες τα ονόματά τους σ' έπιανε μαύρη απελπισία.

Και μπορεί εγώ που είμαι η μεγαλύτερη να κρατήθηκα και να μην έκανα κανένα σχόλιο, δεν έγινε όμως το ίδιο και με την ξαδέλφη μου τη Μάγδα, που τα πάντα τής φταίνε κι όλα την ενοχλούν, ούτε με τον αδελφό μου τον Μάνο, που ποτέ δεν μπορεί να κρατήσει το στόμα του κλειστό και να μην πετάξει την εξυπνάδα του.

«Φιλέτο με κρέμα μήλου;» μουρμούρισε η Μάγδα με φρίκη κι ο σεφ τής έριξε ένα άγριο βλέμμα.

«Γιατί, μήπως το χέλι με τα σταφύλια είναι καλύτερο;» πετάχτηκε από δίπλα ο Μάνος, κάνοντας μια γκριμάτσα ανδίας.

Το ολοστρόγγυλο πρόσωπο του σεφ έγινε πρώτα ροζ, μετά φούξια, μετά μελιτζανί και μετά δεν ξέρω τι άλλο, γιατί ο θείος μάς χαμογέλασε νευρικά και μας ρώτησε μήπως θέλαμε να βγούμε μια βολτούλα μέχρι να τελειώσουν εκείνος και η Ίνγκρινι την κουβεντούλα τους με τον κύριο Μισέλ.

Ο θείος Θέμος είναι ο καλύτερος θείος του κόσμου, αλλά όταν αρχίζει τα πολλά υποκοριστικά, το πράγμα δε σηκώνει συζήτηση. Έτσι, βγήκαμε ήσυχα ήσυχα οι τρεις μας, διασχίσαμε τον τεράστιο χώρο υποδοχής με τα ακριβά έπιπλα και τους ξινισμένους υπαλλήλους και βρεθήκαμε πίσω από τη μεγάλη τζαμαρία του ξενοδοχείου να καζεύουμε έξω. Όχι πως είχε και τίποτα σπουδαίο να δούμε: λίγα θυμωμένα σύννεφα στον ουρανό, πολλά αγριεμένα κύμα-

τα στη θάλασσα, κι αν πεις για την παραλία μπροστά στο Χρυσό Κοράλλι, σκέτη ερμηιά. Ψυχή δεν κυκλοφορούσε.

«Και δηλαδή είναι σίγουρο πως δεν μπορούν ν' αλλάξουν τα φαγητά;» έσπασε πρώτη τη σιωπή η ξαδέλφη μου. «Ποιος θα τις φάει όλες αυτές τις ανδίες;»

«Σίγουρα όχι εγώ», δήλωσε με δυστυχισμένο ύφος ο Μάνος.

«Ούτε εγώ», είπα, κοπώντας έναν αλλόκοτο μοναχικό άντρα που περπατούσε με κάτι πελώρια βήματα στην παραλία.

«Και δε φτάνει που αυτός ο απαίσιος κύριος Μισέλ μαγειρεύει κάλια, βαριέμαι κι απίστευτα εδώ μέσα», γκρίνιαξε ο αδελφός μου.

«Κι εγώ», ξαναείπα, και μου φάνηκε πολύ τρομακτικό που συμφωνούσα για δεύτερη συνεχόμενη φορά με τον Μάνο.

«Αν συναντούσαμε τουλάχιστον τη Ναταλία», μουρμούρισε η Μάγδα, «μπορεί να μας έκανε καμιά ξενάγηση στο ξενοδοχείο και να ανακαλύπταμε κανένα μαγικό δωμάτιο που...»

«Έλεος, Μάγδα, σε ξενοδοχείο είμαστε, όχι στο κάστρο της Ωραιάς Κοιμωμένης!» της πέταξα θυμωμένη. Η ξαδέλφη μου είναι τόσο ονειροπαρμένη, που, ακόμα και σε τσιμεντοβιομηχανία να την πας, αυτή θ' αρχίσει να ψάχνει την αίθουσα του θρόνου. «Κι όσο για τη Ναταλία», συμπλήρωσα, «αν θυμάσαι, δουλεύει εδώ μέσα, δεν ξεναγεί εδώ κι εκεί τους γνωστούς και τους φίλους της».

Η Μάγδα με κοίταξε μουτρωμένη, πήγε στην άλλη άκρη της τζαμαρίας κι άρχισε να μουρμουρίζει με συνωμοτικό ύφος κάτι στον Μάνο για μήλα και σταφύλια και μυστικά δωμάτια. Ανασήκωσα αδιάφορη τους ώμους και ξανακοίταξα προς την παραλία. Είδα πάλι εκείνο τον ψηλό, κοκαλιάρη άντρα που περπατούσε μόνος του στην αμμουδιά κι άρχισα να παίζω το αγαπημένο μου παιχνίδι, προσπαθώντας να μαντέψω ποιος είναι, πώς τον λένε, τι δουλειά κάνει, τέτοια ντετεκτιβίστικα.

«Ποιος λες να είναι αυτός ο τύπος εκεί κάτω;»

Πετάχτηκα σαν ελατήριο. Ήταν η Μάγδα. Όπως πάντα, ο θυμός τής είχε περάσει μέσα σε δέκα δευτερόλεπτα, κι έτσι είχε παρατήσει τον αδελφό μου στην άλλη άκρη της τζαμαρίας και τώρα είχε κι αυτή όρεξη για μαντεψιές.

Κοίταξα πιο προσεκτικά τον άντρα. Ήταν πολύ ψηλός και πολύ αδύνατος και περπατούσε τόσο αλλόκοτα, που έμοιαζε με πελώρια ακρίδα ντυμένη με καμπαρντίνα. Το πρόσωπό του δε φαινόταν πολύ καθαρά, γιατί φορούσε ένα μπλε καπέλο τζόκεϊ. Και κάθε λίγο και λιγάκι σταματούσε κι έριχνε ματιές εδώ κι εκεί. Σαν να έψαχνε να βρει τίποτα αόρατους εχθρούς κρυμμένους στην παραλία.

Έριξα κι εγώ μια ματιά τριγύρω, αλλά δεν κυκλοφορούσε ψυχή. Κρίμα, γιατί από τότε που λύσαμε –δηλαδή έλυσα, αλλά τέλος πάντων– την υπόθεση με τα κλεμμένα νομίσματα στο κάστρο της πόλης μας, παντού μου μύριζαν μυστήρια. Ποιος ξέρει, ίσως

πράγματι τον τύπο στην παραλία να τον κυνηγούσαν τίποτα κακοί κι εγώ να τους εντόπιζα πριν απ' όλους και μετά να μ' έγγραφαν πάλι οι εφημερίδες...

«Ξέρω γω; Κανένας χαμένος τουρίστας;» αναρωτήθηκα.

«Ή κάποιος που μένει στο ξενοδοχείο κι έχει βγει βόλτα στην παραλία», πρότεινε η Μάγδα. «Πώς να τον λένε άραγε;»

Σαν να είχε ακούσει τα λόγια της, ο άντρας σταμάτησε λίγο, κοίταξε βιαστικά τριγύρω και μετά έκανε απότομα στροφή κι άρχισε να βαδίζει με πελώρια βήματα προς το Χρυσό Κοράλλι. Κοντά στην είσοδο του κήπου, στάθηκε ξανά, κοίταξε γύρω του σαν χαμένος και μετά άρχισε να παρατηρεί προσεκτικά απ' άκρη σ' άκρη το ξενοδοχείο. Τώρα μπορούσα να τον δω λίγο καλύτερα και να προσέξω το ξανθό γενάκι κι ένα σχέδιο σαν πλατανόφυλλο στο αθλητικό καπέλο του.

«Τι κοιπάει;» ρώτησε απορημένη η Μάγδα.

Δεν πρόλαβα να της απαντήσω. Σαν να είχε και πάλι ακούσει τη φωνή της ξαδέλφης μου, ο άντρας είχε καρφώσει το βλέμμα του στην τζαμαρία. Κοιτούσε εμάς.

Ποιος έκλεψε τη χρυσή πένα του κύριου Τιμόθεου; Τι μυστικά κρύβει το *Blue Aphrodite*; Προλαβαίνει να γίνει ένας γάμος στο διάλειμμα ενός συνεδρίου; Και ποιοι είναι όλοι αυτοί οι άνθρωποι-ακρίδες που ξεφυτρώνουν όπου κι αν κοιτάξεις;

Άραγε θα καταφέρουν η Ζωή, η Μάγδα κι ο Μάνος να ενώσουν κι αυτή τη φορά τα κομμάτια του παζλ και να ανακαλύψουν τι ακριβώς τρέχει στο Χρυσό Κοράλλι;

Η παρέα που γνωρίσαμε στο *ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΘΕΜΟ*; σε ακόμα μια τρελή περιπέτεια, γεμάτη χιούμορ, δράση και ανατροπές που κόβουν την ανάσα.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' δημοτικού

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 23583